

بهینه‌سازی آرایش چاه‌ها با استفاده از چاه‌های افقی در یک مخزن ذخیره‌سازی گاز میعانی

محمدایمان روح‌بخش ارفعی*، بهنام صدایی سولا و سیاوش ریاحی

انستیتو مهندسی نفت، دانشکده مهندسی شیمی، پردیس دانشکده‌های فنی، دانشگاه تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۹۳/۱۰/۲ تاریخ پذیرش: ۹۴/۸/۵

چکیده

معمولاً برای اطمینان از تامین گاز در زمان اوج مصرف، آن را در زیرزمین ذخیره می‌کنند. با پیشرفت ذخیره‌سازی در صنعت نفت، به بهینه‌سازی عمل‌کرد مخازن ذخیره و برداشت حداکثری از این مخازن توجه شده است. در این مقاله به بهینه‌سازی حفر چاه‌ها در یک مخزن واقعی گاز میعانی با هدف افزایش ظرفیت ذخیره‌سازی و بیشینه‌کردن راندمان تولید میعانات پرداخته و حفر چاه‌های جدید براساس قابلیت مخزن بررسی می‌شود. حفر چاه‌های تزریقی جدید و چینش آنها با توجه به خواص پتروفیزیکی مخزن هم‌چون تراوایی، تخلخل، اشباع سیالات و چیدمان چاه‌های موجود است. متفاوت بودن چاه‌های تزریق با تولید باعث می‌شود در ذخیره‌سازی، حجم بیش‌تری از گاز باقی‌مانده مخزن در جریان تولید استخراج شود و راندمان تولید میعانات افزایش یابد. چگونگی آرایش بهینه چاه‌ها برای ذخیره‌سازی و استفاده از چاه‌های افقی بررسی شده و نتایج نشان می‌دهند که این کار باعث کاهش تعداد چاه‌های لازم و افزایش بهره‌وری میعانات در زمان ذخیره‌سازی می‌شود. مقایسه بهره‌دهی چاه افقی با چاه عمودی نشان می‌دهد که چاه افقی، علاوه بر افزایش شاخص بهره‌دهی، تشکیل و تجمع میعانات را به تاخیر می‌اندازد و تاثیر تجمع میعانات بر مقدار بهره‌دهی را کاهش می‌دهد. تراوایی، تخلخل و اشباع به ترتیب بیش‌ترین اثر را بر تابع هدف می‌گذارند و آرایش بهینه چاه‌ها در این مخزن گاز میعانی، به نحوی که دبی لازم برای زمان اوج مصرف تامین شود، در مدت ۲۰ سال باعث افزایش ۱ میلیون بشکه‌ای تولید میعانات گازی باقی‌مانده در مخزن می‌شود.

کلمات کلیدی: ذخیره‌سازی، گاز میعانی، آرایش بهینه چاه‌ها، راندمان میعانات، چاه افقی.

مقدمه

کربن دی‌اکسید [۲ و ۳] در زمان پایین بودن مصرف به مخزن ذخیره‌سازی زیرزمینی تزریق و هنگامی که تقاضا از عرضه خط لوله پیشی می‌گیرد، از مخزن ذخیره‌سازی به‌عنوان مکمل تولید می‌شود. از این فرآیند می‌توان در تولید نفت و میعانات نیز بهره برد و آن را یک روش بهبود برداشت (IOR) در نظر گرفت.

مخازن ذخیره‌سازی انبارهایی هستند که عرضه آسان گاز را در زمان اوج تقاضا در فصول سرد سال ممکن می‌کنند [۱]. گاز طبیعی خط لوله (و به‌ندرت همراه با دیگر گازها چون نیتروژن و

متعدد برای هر مخزن، تعداد چاه‌ها و آرایش آنها باید بهینه باشد [۶] تا راندمان اقتصادی پروژه بالاتر رود. دقت در خواص PVT برای محاسبه بهره‌دهی چاه در مخازن گازمیعانی، به دلیل پیچیدگی رفتار سیال و ارزش میعانات، اهمیت بیش‌تری دارد. در مخازن گاز میعانی عمل‌کرد چاه با رفتار فازی و حجمی سیال مخزن ارتباط مستقیم دارد [۷].

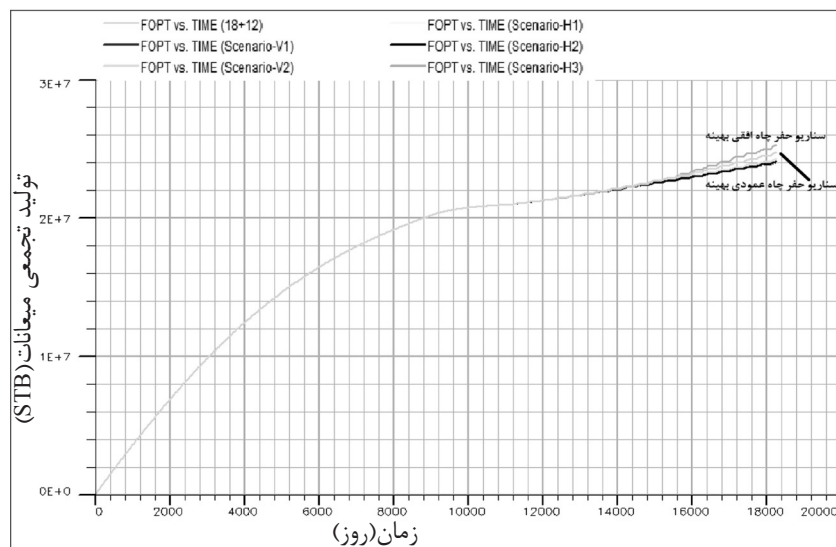
در این پژوهش یک مخزن گازمیعانی در ایران برای رسیدن به آرایش بهینه چاه‌ها، چگونگی استفاده از چاه‌های موجود و عوامل موثر بر افزایش راندمان اقتصادی حاصل از حفر چاه‌ها در ذخیره‌سازی زیرزمینی گاز بررسی می‌شود. ذخیره‌سازی علمی نوین و به‌سرعت روبه‌رشد در ایران است. از طرفی پیچیدگی‌های رفتار مخازن گاز میعانی تا حد زیادی نتایج را به چگونگی انجام فرآیند وابسته می‌کنند. این پژوهش، به دلیل استفاده از یک مخزن واقعی در ایران و بررسی نتایج تابع هدف براساس انواع آرایش چاه‌ها و خواص مخزن، می‌تواند راه‌گشای انتخاب مخزن و چاه‌ها برای ذخیره‌سازی و بیشینه کردن بهره‌وری اقتصادی باشد.

مخازن گاز میعانی نوعی خاص از مخازن هیدروکربوری و حدواسط مخازن نفتی و گازی هستند. این مخازن رفتار فازی و ترمودینامیکی بسیار پیچیده دارند و به دلیل تغییر ترکیب اجزای اولیه سیال در زمان تولید استفاده از شبیه‌سازی ترکیبی را ناگزیر می‌کنند. در این مخازن دما بین دمای بحرانی و نقطه حداکثر دماست و در نتیجه، با تولید از مخزن و افت فشار، توده‌ای از میعانات گازی در اطراف چاه تشکیل می‌شود. تشکیل میعانات گازی در اطراف چاه، که خود ارزش افزوده بالایی نیز دارند، تراوایی نسبی گاز را کاهش می‌دهد و در نتیجه بهره‌وری چاه افت خواهد کرد [۳]. نزدیک چاه دو پدیده متقابل بر تراوایی موثر گاز تاثیر می‌گذارند و آن را به دبی وابسته می‌کنند (شکل ۱) [۴ و ۵]:

- افزایش تراوایی نسبی با سرعت که در آزمایش‌های متعدد تزریق سیال در مغزه نیز مشاهده شده است. این پدیده غالباً لختگی سرعت^۱ یا جفت‌شدگی مثبت^۲ نامیده می‌شود؛

- پدیده اینرسی (جریان غیرداریسی) که در سرعت‌های بالا تراوایی موثر گاز را کاهش می‌دهد.

در ذخیره‌سازی زیرزمینی گاز با اجرای سناریوهای

شکل ۱ مقایسه تولید تجمعی میعانات برای ۶ سناریوی حفر ۱۲ حلقه چاه جدید.

این مخزن ناهمگن است، اما در مجموع خواص پتروفیزیکی آن برای ذخیره‌سازی مناسب‌اند و مخزن توان تزریق‌پذیری و تولید در زمان کوتاه را دارد. این میدان ۱۸ حلقه چاه عمودی حفر شده دارد و در برنامه توسعه میدان، حفر ۱۲ حلقه چاه جدید مطالعه می‌شود. این چاه‌ها قرار است برای تزریق استفاده شوند. به این منظور ۱۲ حلقه چاه جدید برای تزریق در میدان حفر شدند و با توجه به اصول مهندسی و خواص مخزن سعی شده چاه‌ها در نقاط بهینه حفر شوند.

بررسی اثر جداسازی چاه‌های تزریق و تولید در ذخیره‌سازی زیرزمینی گاز

آرایش بهینه چاه‌ها با ۶ سناریو حفر چاه جدید بررسی شد. برای حفر چاه‌های جدید، مکان قرارگیری چاه‌های اولیه میدان، تراوایی سازند، تخلخل و اشباع سیالات در سازند در نظر گرفته شد. تابع هدف بیش‌ترین ظرفیت ذخیره‌سازی همراه با بیشینه راندمان تولید میعان است. ۶ برنامه مختلف حفر چاه (۳ سناریوی حفر چاه‌های عمودی و ۳ سناریوی حفر چاه افقی) بررسی شدند که اولویت اولین سناریو تراوایی، دومین سناریو تخلخل و سومین سناریو اشباع بوده است و در ۳ سناریوی بعدی چاه‌های افقی براساس همین الویت‌بندی حفر شدند. سناریوی اول مبناست و در این سناریوها با دبی MMSCFD ۲۰۰ در ۶ ماه تزریق و با همان دبی در ۶ ماه باقی‌مانده تولید انجام می‌شود. نتایج مقایسه تولید تجمعی میعان‌ات گازی برای ۶ سناریوی حفر چاه در شکل ۱ دیده می‌شوند. مشاهده می‌شود که در سناریوی چاه افقی بهینه، راندمان تولید میعان‌ات حدود ۱ میلیون بشکه استاندارد بیش از دیگر سناریوهاست که اهمیت چگونگی و محل حفر چاه‌ها را در شرایط ذخیره‌سازی نشان می‌دهد. شماتیکی از محل حفر چاه‌های جدید در میدان در شکل ۲ آمده است.

هنگامی که مخزن گاز میعانی تخلیه‌شده برای ذخیره‌سازی به کار می‌رود، تزریق گاز باعث می‌شود فشار مخزن و تبخیر میعان‌ات افزایش یابد که نتیجه آن گاز تولیدی در دوره برداشت شامل هیدروکربن‌های سنگین خواهد بود. بعد از تطابق معادله حالت، تزریق به مخزن و تولید گاز از آن به کمک نرم‌افزار تجاری شبیه‌سازی می‌شود. تاثیر تعداد چاه‌ها بر عمل‌کرد و ظرفیت ذخیره‌سازی گاز نیز بررسی می‌شود.

توصیف مخزن

مخزن مطالعه‌شده یک مخزن گاز میعانی با مساحت 200 km^2 در جنوب ایران است. فشار و دمای اولیه آن در عمق مبنای 7874 ft به ترتیب 5100 pam و 211°F است و فشار نقطه شبنم 5000 pam گزارش شده است. ضخامت مخزن ۲۰۰ فوت است و ۴ لایه دارد که ضخامت آنها ۴۰ تا ۶۰ ft است. حجم گاز در جای مخزن TSCF ۴ ارزیابی شده و از سال ۱۹۸۶ میلادی با دبی MMSCFD ۲۰۰ تولید کرده است.

جدول ۱ اطلاعات اولیه مخزن مطالعه‌شده (خواص به شکل

میانگین مخزن بیان شده‌اند).

مقدار	عنوان
۱۵	تخلخل (%)
۴۴	تراوایی افقی (md)
۱۰	تراوایی عمودی (md)
۳۸	اشباع آب (%)
۲۰۰	ضخامت مخزن (فوت)
۸۷	مولی متان (%)
۲/۹	مولی اجزای نیمه‌سنگین (C_3-C_6)
۱/۶	درصد مولی اجزای سنگین (C_{7+})

در حال حاضر فشار این مخزن نیمه تخلیه‌شده ۳۲۰۰ پام است که برای برداشت MMSCF ۷۰ گاز کاری سالیانه مناسب است. تخلخل، تراوایی، اشباع آب و ترکیب برخی اجزای سیال مخزن پس از تطابق معادله حالت در جدول ۱ آمده‌اند.

چاه‌های افقی ۵۰۰ هزار بشکه استاندارد بیش از سناریوی بهینه حفر چاه‌های عمودی می‌شود که این بهبود تولید با توجه به سطح تماس بیش‌تر چاه با مخزن قابل توجیه است [۶]. در سناریوی بهینه، تزریق از دو لایه انتهایی و در مکان بهینه انجام شد؛ یعنی چاه‌های تزریقی در لایه ۳ و ۴ به‌طور افقی حفر و مشبک‌کاری شدند. این کار به جاروب بهتر سیال با ارزش مخزن از چاه‌های تزریقی به سمت چاه‌های تولیدی انجامید.

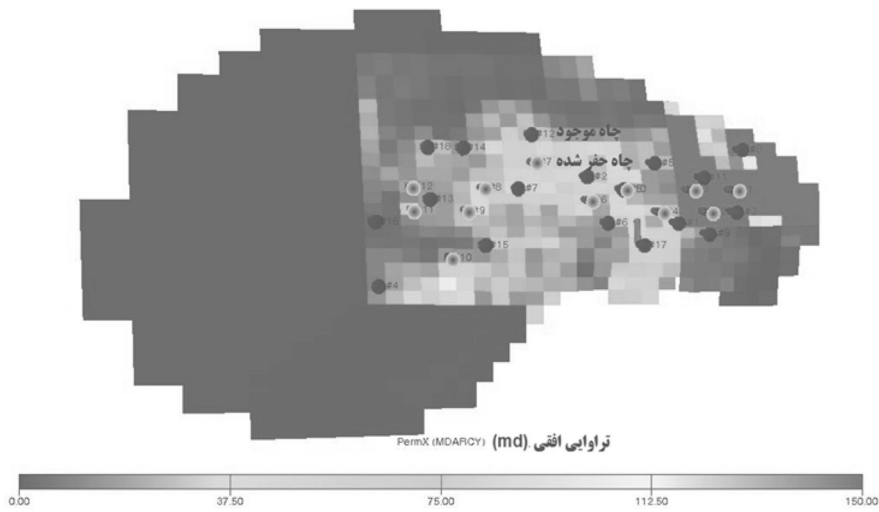
مقایسه بهره‌دهی چاه افقی و عمودی نشان می‌دهد که علاوه بر این که چاه افقی باعث افزایش شاخص بهره‌دهی می‌شود، تشکیل و تجمع میعانات گازی را به تاخیر می‌اندازد و از تاثیر تجمع میعانات گازی بر کاهش مقدار بهره‌دهی چاه‌ها می‌کاهد. مقدار اختلاف فشار برای یک چاه افقی کم‌تر از چاه عمودی است که سبب می‌شود تشکیل و تجمع میعانات گازی به تعویق افتد و اشباع میعانات در اطراف چاه افقی کم‌تر از چاه عمودی باشد [۶]. هم‌چنین تزریق گاز از لایه‌های پایینی به سمت چاه تولیدی باعث جاروب شدن مناسب سیال مخزن و در نتیجه افزایش ارزش گاز در بازه برداشت می‌شود. برای حفر چاه‌های افقی با توجه به راندمان به‌دست‌آمده، باید هزینه‌های تحمیل‌شده به خاطر حفر چاه افقی را نیز در نظر گرفت. در حفر چاه‌های افقی نکته دیگر که می‌توان در نظر گرفت کم کردن تعداد چاه‌های افقی است. وقتی تعداد چاه‌ها از حد معمول فراتر رود، افزایش تولید میعانات و فشار مخزن در دوره ذخیره‌سازی مشاهده نمی‌شود [۷]. چاه‌های افقی، به دلیل سطح تماس بیش‌تر با مخزن، قابلیت تزریق و تولیدی بالاتر از چاه عمودی دارند. به همین دلیل در سناریوی چاه افقی می‌توان ۸ حلقه چاه افقی را جای‌گزین ۱۲ حلقه چاه عمودی کرد. نتایج نشان می‌دهند که این تعداد چاه قابلیت ذخیره‌سازی حجمی برابر از گاز را دارند. شکل ۳ آرایش ۸ حلقه چاه افقی حفرشده را نشان می‌دهد.

سعی شده چاه‌های تزریقی در بین چاه‌های تولیدی حفر شوند تا بیش‌ترین پوشش از چاه‌ها به‌صورت ۵ نقطه‌ای و ... رخ دهد. در دو سناریوی دیگر حفر چاه‌های عمودی، مکان حفر چاه‌ها با توجه به خواص پتروفیزیکی مخزن تا حدودی تغییر کرد تا بهترین محل برای این کار تعیین شود. در برنامه‌های حفر چاه افقی سعی شد مکان نسبی چاه افقی حفرشده بیش‌ترین پوشش را از نظر تامین غذا برای چاه‌های تولیدی فراهم کند. در شرایط مشابه تزریق، تولید تجمعی گاز برای چاه‌ها، با توجه به محدودیت‌های اعمال‌شده در میدان، مشابه است و تغییرچندانی نمی‌کند. به همین علت برای مقایسه، به راندمان تولید میعانات گازی توجه شد. در آینده، اثرگذاری تعداد چاه‌ها بر ظرفیت گاز کاری در مخزن جداگانه بررسی می‌شود.

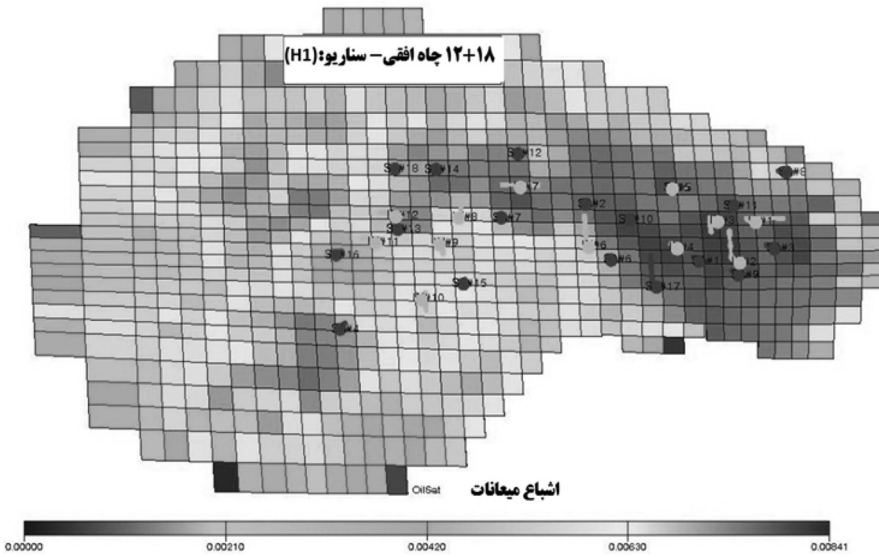
در بین سناریوهای بررسی‌شده در چاه‌های عمودی، سناریوی اول بیش‌ترین راندمان را داشت. در این سناریو سعی شد چاه‌های تزریقی در مکانی که بیش‌ترین تراوایی را دارد حفر شوند. نکته دیگر مکان چاه‌های تولیدی در اطراف چاه تزریقی بود. هم‌چنین سعی شد اشباع آب در آن قسمت‌ها کم‌تر باشد. با توجه به این سه نکته، بیش‌ترین تولید تجمعی میعانات (در حجم گاز پایه و گاز کاری ثابت) به‌دست آمد به شکلی که در پایان دورران تزریق و تولید ۱ میلیون بشکه استاندارد، تولید میعانات نسبت به دیگر سناریوها بهبود داشت که دلیل آن نیز بهتر بودن تراوایی مخزن در محل چاه‌های جدید حفرشده و پوشش مناسب فضای مخزن و چاه‌های تولیدی است که بر گسترش فشار در مخزن اثر دارد.

به این منظور راندمان چاه عمودی و افقی نیز مقایسه شد. در حفر چاه‌های افقی نیز نکات مشابه حفر چاه‌های عمودی رعایت شدند. در این برنامه لایه‌های تزریقی نیز بررسی شدند. نتایج نشان می‌دهند که تولید میعانات در سناریوی بهینه حفر

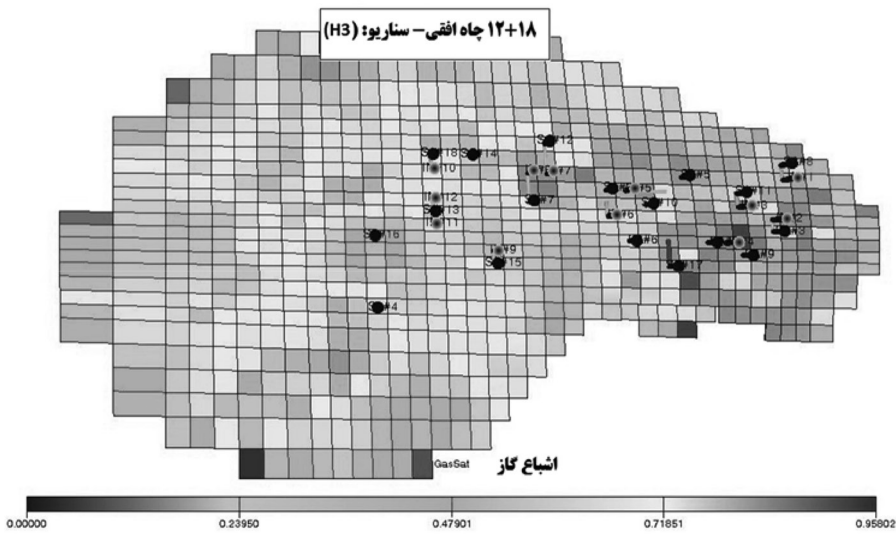
۱۲+۱۸ حلقه چاه عمودی (سناریو اول)

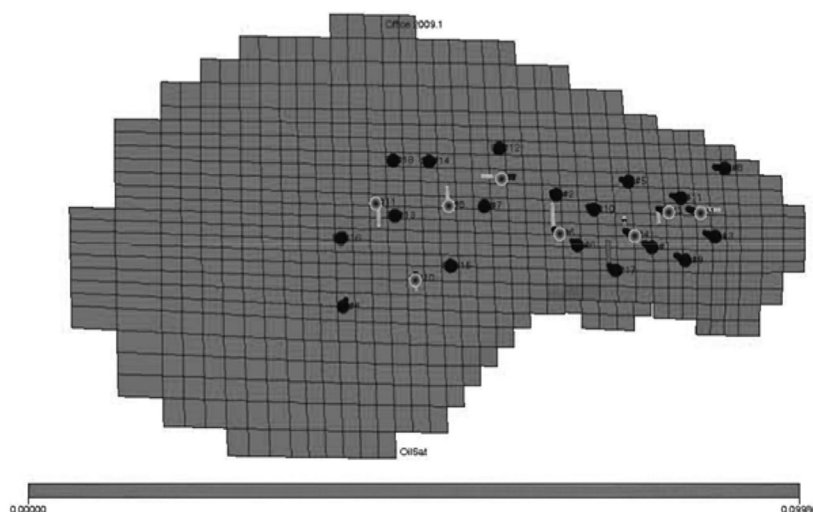
۱۲+۱۸ چاه افقی - سناریو: (H1)

۱۲+۱۸ چاه افقی - سناریو: (H3)

شکل ۲ شماتیک محل حفر چاه‌های جدید در میدان.

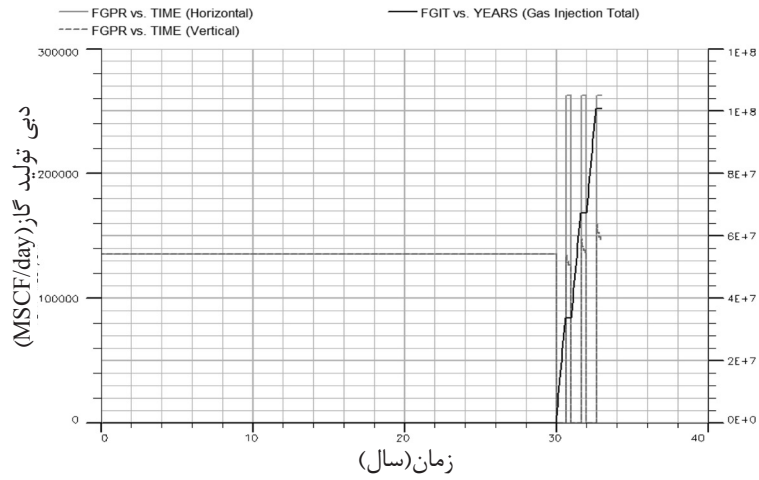
شکل ۳ شماتیک مکان حفر ۸ حلقه چاه افقی در مخزن برای تزریق.

چاه افقی، مخزن مطالعه شده در دوره های ابتدایی فصل برداشت با کاهش دبی در زمان اوج مصرف مواجه می شود.

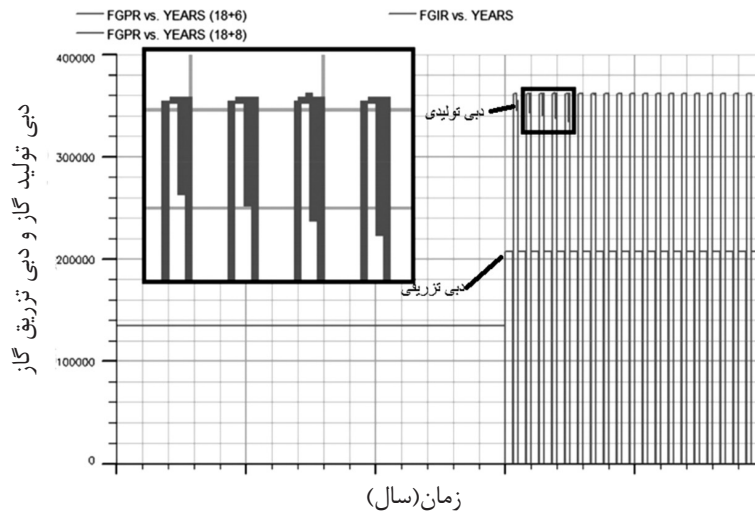
بررسی دلیل کاهش دبی در زمان اوج مصرف نشان داد که ۶ حلقه چاه افقی توانایی ایجاد فشار لازم را در چاه های تولیدی ندارند و فشار ته چاهی در چاه های تولیدی با ۶ حلقه چاه از ۸ حلقه چاه کم تر است. در شکل ۶ فشارهای ته چاهی در چاه شماره ۱۲ میدان برای این دو حالت مقایسه شده است. اگر تعداد چاه های حفر شده از حد لازم کم تر باشد، فشار در چاه های تولیدی به حد لازم نمی رسد و افت تولید گاز در زمان اوج مصرف رخ می دهد. در شکل ۷ نیز توزیع فشار در میدان در زمان تولید در دو حالت مقایسه شده است. بررسی نتایج نشان می دهد که آرایش بهینه چاه ها در حالتی است که اولویت حفر چاه ها به ترتیب با توجه به تراوایی، تخلخل و اشباع باشد تا در نهایت با تعداد کمتری چاه افقی راندمان اقتصادی بالاتری به دست آید که دلیل آن افزایش تولید میعانات و کاهش تعداد چاه های حفر شده است.

حال اگر به جای ۱۲ حلقه چاه عمودی نیز از ۸ حلقه استفاده شود، مشاهده می شود که مخزن با ۸ حلقه چاه عمودی نمی تواند به دبی لازم در زمان اوج مصرف برسد. در شکل ۴ دبی های چاه عمودی و افقی در حجم تزریق برابر مقایسه شده اند. این در حالی است که ۸ حلقه چاه افقی می توانند به دبی لازم در زمان اوج مصرف دست یابند.

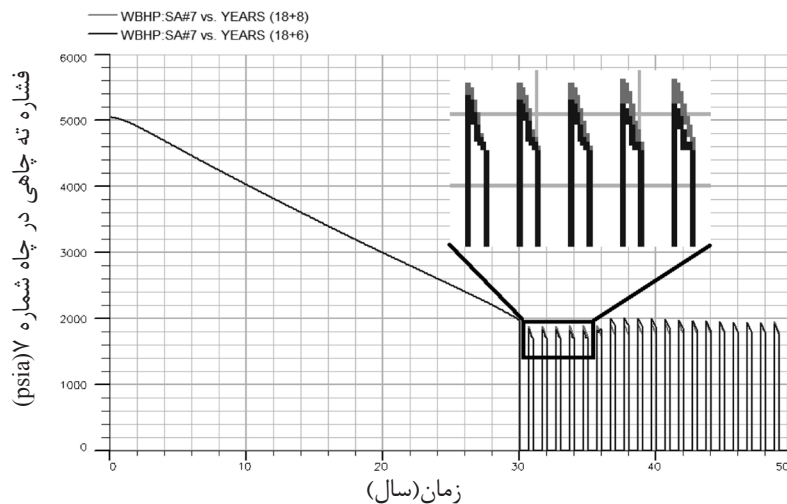
این ۸ حلقه چاه افقی چاه های تولیدی را به خوبی پوشش می دهند؛ یعنی با تزریق گاز لازم در زمان مصرف پایین و تولید همان حجم گاز در زمان اوج مصرف اهداف ذخیره سازی را تامین می کنند. حال اگر تعداد چاه ها از این مقدار کم تر شود، مخزن قابلیت تزریق همان حجم گاز را خواهد داشت، ولی در زمان تولید در دوره های ابتدایی ذخیره سازی، به دلیل عدم تامین پوشش فشاری لازم در چاه تولیدی، ناتوان از تامین دبی لازم برای زمان اوج مصرف خواهد بود. شکل ۵ دبی گاز تولیدی و دبی گاز تزریقی به میدان را نشان می دهد. مشاهده می شود که برای ۶ حلقه

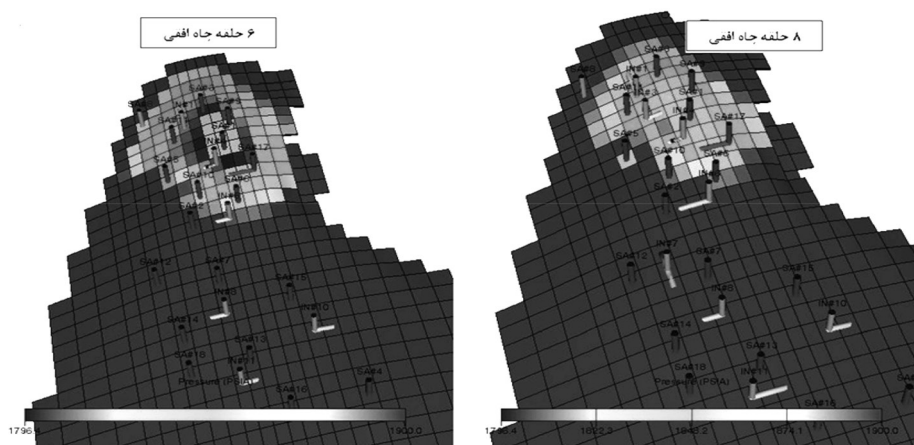
شکل ۴ مقایسه دبی تولیدی ۸ حلقه چاه عمودی و افقی.

شکل ۵ دبی گاز تولیدی و تزریقی میدان برای سناریوهای ۸ و ۶ حلقه چاه افقی.

شکل ۶ مقایسه فشار ته چاهی برای دو سناریوی حفر چاه افقی.

شکل ۷ توزیع فشار در میدان در زمان تولید برای سناریوهای حفر ۶ و ۸ حلقه چاه افقی.

این مسئله در افزایش تولید میعانات از مخازن تخلیه شده دارای چاه‌های از پیش حفر شده بسیار کاربرد دارد و می‌توان ضریب بازیافت نهایی مخزن را بهبود بخشید؛

- باتوجه به نتایج حاصل، در انتخاب آرایش حفر چاه‌های جدید در مخزن مطالعه شده، تراوایی، تخلخل و اشباع به ترتیب بیش‌ترین تاثیر را بر افزایش راندمان تولید میعانات دارند. باید آرایش چاه‌ها را در هر مخزن بررسی کرد، زیرا در مخازن دارای آبران فعال یا اشباع زیاد آب، ممکن است نتایج متفاوت باشند.

نتیجه‌گیری

- افزایش چاه‌ها در شرایط عملیاتی یکسان تاثیر چندانی بر عمل‌کرد تولیدی مخزن ذخیره‌سازی ندارد، اما سبب افزایش ظرفیت ذخیره‌سازی مخزن می‌شود. راندمان تولید میعانات چاه افقی از چاه عمودی بیش‌تر است. هم‌چنین با تعداد کم‌تری چاه افقی می‌توان به ظرفیت ذخیره‌سازی برابری دست یافت؛

- جداسازی چاه تزریقی از چاه تولیدی در ذخیره‌سازی سبب افزایش تولید میعانات، به دلیل جاروب بهتر سیال در سطح مخزن، می‌شود.

مراجع

- [1]. Azin R., Malakooti R., Helalizadeh A. and Zirrahi. M., "Investigation of underground sour gas storage in depleted gas reservoir," Journal of Oil & Gas Science and Technology-Rev. IFP Energies nouvelles, DOI: 10.2516/ogst/2012003, France, 2013.
- [2]. Ghomian Y., "Reservoir simulation studies for coupled CO₂ sequestration and enhanced oil recovery", Thesis Submitted to University of Texas at Austin in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy, USA, May 2008.
- [3]. Soroush M. and Alizadeh N., "Underground gas storage in a partially depleted gas reservoir," JCPT, Vol. 47, No. 2, Feb. 2008.
- [4]. Fevang O. and Withson C. H., "Modeling gas condensate deliverability," SPE Paper No. 30714, Proceeding of SPE Annual Technical Conference and Exhibition, Dallas, 22-25 October, 1995.
- [۵]. گرامی ش.، طاهری الف.، قنواتی م.، ولی‌اللهی ح.، نورمحمد ع.، برزویی ن. و شوشتری م. الف.، "چالش‌های مدل‌سازی آزمایشگاهی فرآیند ذخیره‌سازی گاز در یک مخزن شکاف‌دار گازمیعیانی"، مجله اکتشاف و تولید، شماره ۶۰، شهریور ۱۳۸۸.
- [۶]. اسدی‌الله‌سوند، م.، مطالعه ذخیره‌سازی گاز طبیعی در یکی از مخازن کربناته ایران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، ایران، ۱۳۸۹.
- [۷]. عمونزاد سماکوش، ا.، شبیه‌سازی مخازن گاز میعیانی شکاف‌دار و بررسی اثر خواص سنگ و سیال بر مکانیزم‌های تولید گاز در آنها، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، ایران، ۱۳۹۱.